

Sygn. akt VI K 40/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Turek

Protokolant Beata Filipów

Prokurator Agata Smyka

po rozpoznaniu w dniach 10.06, 05.08, 02.10, 18.11, 21.12.2015r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie sprawy

K. Z. (1) - s. Z. i Z. z domu Ś., ur. (...) U., zam. U., ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 września 2014 roku w U. pow. (...) przywłaszczył sobie samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) wartości około 7000 złotych działając na szkodę swojej żony A. Z.

tj. o czyn z art. 284 §1 kk

I. ***u z n a j e*** oskarżonego K. Z. (1) za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 284 §1 kk i za to na podstawie art. 284 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu K. Z. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3(trzech) lat

III. na podstawie art. 46 §1 kk ***z o b o w i a z u j e*** oskarżonego K. Z. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej A. B. kwoty 2000 zł (dwa tysiące złotych)

IV. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) ***z a s a d z a*** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i zwalnia od uiszczenia opłaty sądowej.

Sygn. akt VI K 40/15

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 30 grudnia 2015r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona A. B. zawarła związek małżeński z oskarżonym K. Z. (1) w dniu 11 października 2003r. i strony łączył ustrój wspólności majątkowej.

W 2007r. oskarżony i pokrzywdzona zakupili samochód V. (...), który został zarejestrowany pod nr (...) 511 tylko na A. Z.. Powodem takiego stanu rzeczy był fakt, że w najbliższym czasie pokrzywdzona miała prowadzić działalność gospodarczą polegającą na wynajmowaniu noclegów. Generalnie auto miało służyć rodzinie oraz być na użytek prowadzonej działalności. (...) to zostało zakupione za pieniądze uzyskane z odszkodowania uzyskanego z tytułu wypadku, w którym brał udział ich poprzedni samochód V. (...) nr rejestracyjny (...) zakupiony w niedługim okresie czasu przed ślubem, a to w dniu 15.09.2003r. przez K. Z. (1) i A. B.. Pieniądze na samochód V. (...) wykładał oskarżony, ale auto zostało zarejestrowane tylko na pokrzywdzoną w obawie przed ewentualnymi egzekucjami komorniczymi.

Od 2009r. strony były w separacji, zaś w dniu 26 listopada 2008r. zawarły u notariusza umowę o rozdzieleniu majątkowej. Pomiędzy stronami narastał konflikt tak, że końcowo strony nie rozmawiały ze sobą.

W dniu 13 września 2014r. matka pokrzywdzonej – B. F., która pracowała u oskarżonego, zauważyła, że samochód V. (...) jest sprzątny, a ponadto otwarta jest kłapa silnika, Gdy M. C. i G. K., którzy pracowali przy samochodzie weszli do kuchni, B. F. zapytała ich czy samochód się zepsuł, M. odpowiedział, że sprzątał samochód, gdyż auto ma być sprzedane na Ukrainę. Wtedy B. F. zadzwoniła do córki i poinformowała ją o tym. Pokrzywdzona zadzwoniła w tej kwestii do KPP U.. 13 września 2014r. wieczorem na posesję oskarżonego przyjechał Z. K. i razem pojechali na dwa samochody. Oskarżony sprzedał na Ukrainie samochód V. Caravelle nr rej. (...), a do kraju powrócił samochodem z obywatelami Ukrainy i Z. K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień oskarżonego (k.97-99), częściowych zeznań pokrzywdzonej A. Z. (k2-4,55-56,99-100,157-158), zeznań świadków B. F. (k.22-23,101) , K. B. (k.148 – 149), M. L. (k 123)., częściowych zeznań świadków M. C. (k. 26-27,102) i G. K. (k.35,102).

Sąd dał wiarę powyższym dowodom albowiem są one spójne, logiczne i tworzą pozbawiony luk stan faktyczny sprawy, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka Z. K., który miał potwierdzić linię obrony oskarżonego z tych samych względów, dla których odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. Z. (1), co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części uzasadnienia.

Jeżeli chodzi o zeznania świadków W. S., M. B., T. W., J. S., M. D., K. L., M. J., to nie wnoszą one niczego nowego dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawie. Świadcowie ci prowadzą działalność gospodarczą i ich klientami byli oskarżony i pokrzywdzona. Zeznają oni na okoliczność zadłużenia i regulowania ewentualnego zadłużenia przez strony. Te wiadomości nie mają w ocenie Sądu znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Oskarżony K. Z. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, że przed zawarciem ślubu z pokrzywdzoną posiadał kilka samochodów i autokary. Za pieniądze uzyskane ze sprzedaży auta kupił V. (...), gdy był już w związku z pokrzywdzoną i auto to zostało zarejestrowane na nią, gdyż wtedy miał problem z komornikami. W 2007r. to auto uczestniczyło w wypadku i poszło do kasacji. Za pieniądze uzyskane ze sprzedaży tego auta oraz uzyskane z ubezpieczenia, po dołożeniu

z oszczędności oskarżony wraz z żoną A. Z. zakupił

V. (...). (...) to zostało zarejestrowane na pokrzywdzoną, gdyż były takie ustalenia, że oskarżony jest na rencie, zaś ona przejmie prowadzenie działalności gospodarczej. Tym autem jeździł głównie oskarżony. W 2009r. oskarżony kupił pokrzywdzonej M., którym to pokrzywdzona jeździła. Następnie oskarżony wyjaśnił, że w 2014r., samochodem marki V. (...) uderzył w murek i trzeba było wymienić silnik. Oskarżony zakupił nowy silnik i wymienił go, ale okazało się, że są problemy z eksploatacją samochodu. We wrześniu 2014r. oskarżony pojechał tym autem na (...) wspólnie ze Z. K. i tam przed S. doszło do awarii pojazdu. Wartość auta wynosiła nie więcej niż 4 tysiące i nie opłacało się go ściągać do Polski. Wtedy porozumiał się ze swoim znajomym z (...)

i auto zostało sprzedane na części za kwotę 2800 złotych. Powiedział pokrzywdzonej, żeby spisać umowę, gdyż auto zostało sprzedane. Odpowiadając na pytania oskarżony wyjaśnił, że nie było takiej sytuacji, aby mówił G. K. i M. C., żeby sprzątał auto, gdyż auto idzie na sprzedaż. Oni bardzo często sprzątał auto, gdyż były nim przewożone różne rzeczy. Odpowiadając na pytania obrońcy wyjaśnił, że pokrzywdzona zostawiła 20 tysięcy długów, a te długi

zaczęły powstawać od 2011r., a najwięcej powstało ich w 2014r. Oskarżony regulował w 2014r. długi za pokrzywdzoną. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że w 2003r. pokrzywdzona nie mogła dysponować taką kwotą, aby zakupić samochód (...)

Jeżeli chodzi o wyjaśnienia oskarżonego to Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom jeżeli chodzi o kwestie sytuacji materialnej oskarżonego i pokrzywdzonej w chwili zakupu samochodu V. (...) oraz okoliczności zakupu samochodu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. W ocenie Sądu w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są spójne, logiczne i brak jest podstaw w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, aby odmówić w tym zakresie wiary jego wyjaśnieniom.

Natomiast Sąd nie daje wiary wyjaśnieniom oskarżonego jeżeli chodzi o kwestię awarii na Ukrainie i konieczności sprzedaży tam auta. W ocenie Sądu wyjaśnienia takiej treści jakie złożył oskarżony są składane tylko i wyłącznie na użytek przedmiotowego postępowania celem uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. W ocenie Sądu oskarżony w dniu 13 września 2014r. udając się na (...) jechał tam z zamiarem sprzedaży przedmiotowego auta. Świadcą o tym chociażby zeznania świadka B. F., która pytała M. C. i G. K. co robili przy tym aucie wieczorem 13 września 2014r. i oni mówili, że auto ma być sprzedane na Ukrainie. Świadkowie później tego nie potwierdzają wprawdzie, ale w ocenie Sądu mają świadomość, że takimi zeznaniami mogą zaszkodzić oskarżonemu, który przecież ich zatrudniał, a poza tym zapewniał im nocleg, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.. Tymczasem w ocenie Sądu zeznania świadka B. F. w pełni zasługują na wiarę w tym zakresie. Zresztą świadek od razu zadzwoniła do córki informując ją o tym co się dowiedziała, a pokrzywdzona z kolei dzwoniła do KPP U.. Poza tym z zeznań świadków M. C. i G. K. wynika, że wiadomym było, że auto ma iść na sprzedaż z uwagi na jego zły stan techniczny. Jest to w ocenie Sądu kolejna okoliczność przemawiająca za tym, że oskarżony w dniu 13 września 2014r. jechał na (...) w określonym celu, a więc sprzedaży auta. Zatem mając to na uwadze Sąd odmówił wiary jego wyjaśnieniom z uwagi na sprzeczność ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego mają charakter instrumentalny i w jego zamierzeniu mają prowadzić do uniknięcia przez niego odpowiedzialności za popełniony czyn, a zatem należało im odmówić wiary.

Linie obrony oskarżonego miał potwierdzić świadek Z. K., który w dniu zdarzenia był z oskarżonym na(...). Świadek przedstawia taką samą wersję wydarzeń jak oskarżony. W ocenie Sądu ta wersja podawana przez świadka powstała na użytek niniejszej sprawy i pozostaje w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Z. K. jest bliskim znajomym oskarżonego i z reguły występuje w charakterze świadka potwierdzając jego linię obrony, co Sądowi znane jest urzędowo. W tym miejscu nadmienić należy, że świadek nieco inaczej przedstawia w postępowaniu przygotowawczym kwestię powrotu z (...) a inaczej w postępowaniu przed Sądem. W tej sytuacji Sąd odmówił wiary jego zeznaniom z tych samych względów, dla których odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Tak jak to zostało nadmienione w niniejszym uzasadnieniu Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka B. F., która zeznaje na okoliczność własnych obserwacji i rozmów z M. C. oraz G. K. w kwestii zamiarów oskarżonego co do samochodu V. (...). W ocenie Sądu jej zeznania są spójne, logiczne, konsekwentne w trakcie całego postępowania w niniejszej sprawie i brak jest podstaw w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, aby odmówić im wiary. Dodatkowo nadmienić należy, że świadek ten jeżeli czegoś nie wie to zaznacza i podaje przyczyny dlaczego. Zresztą świadek odpowiadając na pytanie zeznaje, że ona starała się być neutralna i nie mieszała się w sprawy córki i zięcia. Zdaniem Sądu jest to kolejna okoliczność przemawiająca za wiarygodnością tego świadka.

Sąd dał wiarę w całości także zeznaniom świadka K. B., który zeznaje na okoliczność zakupu samochodów przez oskarżonego i pokrzywdzoną, środków pochodzących na ten cel, przyczyn rejestracji aut na pokrzywdzoną oraz wzajemnych relacji stron między sobą. Jego zeznania są logiczne, spójne i brak jest podstaw w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, aby odmówić im wiary.

Sąd dał także wiarę w całości jeżeli chodzi o zeznania świadka M. L., który zeznaje na okoliczność rozmowy z pokrzywdzoną w kwestii podejrzeń co do zamiarów oskarżonego w dniu 13 września 2014r. oraz na okoliczność

przesłuchania w charakterze świadka G. K.. Jego zeznania są spójne, logiczne i brak jest podstaw w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, aby odmówić im wiary.

Jeżeli chodzi o zeznania pokrzywdzonej to Sąd dał wiarę w części jej zeznaniom. I tak jeżeli chodzi o kwestie środków finansowych, okoliczności zakupów pojazdów to Sąd odmawia wiary w części jej zeznaniom. Zwłaszcza te zeznania z postępowania przygotowawczego mają na celu uwypuklenie swojego udziału i pokazania oskarżonego w jak najgorszym świetle. Jednak zgromadzony materiał dowodowy, a także fakt zmiany nieco wersji podawanej przez pokrzywdzoną na etapie postępowania przed Sądem, powoduje, że jest ona w swych zeznaniach częściowo niewiarygodna przedstawiając wersję wygodną dla siebie. Sąd dał wiarę natomiast jej zeznaniom jeżeli chodzi o zamiar oskarżonego, co do samochodu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Tak, jak to zostało nadmienione informacje w tym zakresie uzyskała od matki- B. F., której to zeznaniom Sąd dał wiarę w całości. Zatem Sąd dał także wiarę w tym zakresie zeznaniom świadka A. Z..

Tak, jak to zostało nadmienione Sąd dał wiarę także w części zeznaniom świadka M. C.. Świadek ten pracował i mieszkał u oskarżonego i generalnie jego zeznania są takiej treści, aby nie zaszkodzić oskarżonemu. Tak, więc w ocenie Sądu świadek pomija kwestię swojej wiedzy co do zamiarów oskarżonego we wrześniu 2014r. Zatem Sąd odmawia wiary jego zeznaniom w części, a mianowicie w tym zakresie w jakim pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym, zaś w pozostałym zakresie uznaje za wiarygodne.

Sąd dał również w części wiarę zeznaniom świadka G. K. albowiem analiza jego zeznań wskazuje również, że świadek nieco inaczej przedstawia wersję wydarzeń w postępowaniu przygotowawczym, a inaczej w postępowaniu przed Sądem. Składając zeznania przed Sądem w obecności oskarżonego, pomija kwestie, które mogłyby zaszkodzić oskarżonemu i próbuje dyskwalifikować swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, dlatego też Sąd dał wiarę częściowo jego zeznaniom.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżony K. Z. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art.284§1kk.

Samochód V. (...) nr rej. (...) zarejestrowany na pokrzywdzoną A. Z. stanowił wspólność majątkową małżeńską oskarżonego oraz pokrzywdzonej albowiem został zakupiony przez nich w trakcie małżeństwa i w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej. Wedle wzajemnych ustaleń samochód ten użytkował oskarżony. Niezależnie od tego nie mógł sprzedać auta bez wiedzy, zgody i podpisu na umowie pokrzywdzonej. Takie zachowanie oskarżonego, który sprzedaje to auto wręcz z premedytacją, gdyż w tym czasie strony nie rozmawiają ze sobą, wyczerpuje znamiona czynu stypizowanego w art. 284§1 kk. Oskarżony K. Z. (1) sprzedając w/w samochód dokonuje rozporządzenia nim jak swoją wyłączną własnością. Jego twierdzenie, że nie wiedział, że postępuje wbrew prawu pojawia się tylko i wyłącznie, w ocenie Sądu, na użytek niniejszego postępowania. Takie twierdzenie nie znajduje uzasadnienia biorąc pod uwagę chociażby fakt, że samochód nawet formalnie zarejestrowany był na pokrzywdzoną i w celu dopełnienia formalności związanych z wyrejestrowaniem potrzebna była umowa podpisana przez pokrzywdzoną, o czym oskarżony doskonale wiedział chociażby z tego względu, że nawet jak sam nadmienia, był właścicielem kilku aut.

Linia obrony oskarżonego zmierzała do wykazania także, że oskarżony sprzedając auto dokonał niejako potrącenia wiarygodności względem pokrzywdzonej. W ocenie Sądu taka linia obrony nie może się jednak ostać. Przede wszystkim oskarżony nie złożył stosownego oświadczenia w tym zakresie pokrzywdzonej, a podnosi to dopiero na etapie postępowania przed Sądem i w ocenie Sądu taki zabieg ma prowadzić do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. Dlatego też pojawia się on dopiero w trakcie postępowania przed Sądem, ale nie może on być powodem uwolnienia oskarżonego K. Z. (1) od odpowiedzialności karnej biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Uznając oskarżonego K. Z. (2) winnym popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia z art. 284§1 kk Sąd wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu Ł. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby. Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności uznając, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawy celów kary.

Sąd wymierzył karę pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie stosownie do treści przepisu art. 53§1 kk:

- według swojego uznania,
- bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy,
- uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu,
- biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę poprzednia karalność za przestępstwo przeciwko mieniu (vide: karta karna k.45), brak skruchy.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących przy wymiarze kary.

Realizując roszczenia odszkodowawcze pokrzywdzonej Sąd zasądził na podstawie art. 46§1 kk od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Pokrzywdzona złożyła na piśmie wnioski o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem w całości. Mając taki wniosek Sąd był zobligowany do wydania orzeczenia w tym zakresie. Sąd zasądził częściowo obowiązek naprawienia szkody a to z uwagi na to, że po pierwsze samochód stanowił wspólność majątkową małżeńską, a ponadto strony nie przeprowadziły jeszcze podziału majątku dorobkowego, gdzie mogą dokonać wzajemnych rozliczeń.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. Nr 49 poz.223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w całości i zwolnił od uiszczenia opłaty sądowej. Wydając takie orzeczenie

o kosztach Sąd uznał, że oskarżony jest w stanie uiścić koszty sądowe, które nie są duże. Jeżeli nawet nie będzie w stanie uiścić ich jednorazowo to może to uczynić po rozłożeniu ich na raty.